

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/65/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010093
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3614010093.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom v trestnej veci obžalovaného P. M. na hlavnom pojednávaní dňa 11.08.2014 takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý:

P. M., Z.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom X., X. Š. Č.. XXXX/X, t.č. ÚVTOS Trenčín

j e v i n n ý , ž e :

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry M. H., J.. M., Z.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 12P 38/2006-37 zo dňa 17.07.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.08.2006 bol zaviazaný s účinnosťou od 01.03.2006 prispievať na výživu svojej dcéry M. H. sumou 2000 Sk (66,39 €) vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky Q. H., J.. C., tejto povinnosti sa v Partizánskom a všade tam kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v dobe od 16.12.2012 do 22.06.2013 tým, že nemal vážny záujem o prácu, nakoľko je od 19.03.2012 doposiaľ živnostníkom a hoci v dobe od 16.12.2012 do 22.06.2013 nemal z výkonu tejto podnikateľskej činnosti dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, živnosť neukončil a nepokúsil sa ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny nájsť si iné vhodné zamestnanie, čím na výživnom zostal dlhovať matke svojej dcéry Q. H. za obdobie od 16.12.2012 do 22.06.2013 sumu vo výške 398,34 € a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T 65/2012-76 zo dňa 24.03.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2012 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l:

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.).

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. § 38 ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 (devätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň r u š í výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/14/2013-53 zo dňa 11.12.2013, právoplatným dňa 11.12.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 30.04.2014 obžalobu na obvineného P. M. pod č.k. Pv 433/13/3305-28, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe podľa obžaloby.

Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1,2, 5 a 8 Tr. poriadku, obžalovaný v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku podľa obžaloby. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku odpovedal kladne (áno) na všetkých päť položených otázok. Súd po vyhlásení obžalovaného po zistení stanoviska prokurátora a poškodeného uznesením prijal vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku ďalej vykonal len dokazovanie čo do výroku o treste. Súd skutok podľa skutkovej vety obžaloby právne kvalifikoval u obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. Zavinenie obžalovaného je dané nepriamym úmyslom podľa § 15 písm. b/ Tr. zákona, nakoľko z dôkazov zhromaždených v prípravnom konaní je preukázané, že obžalovaný vedel, že svojím konaním porušíť alebo ohroziť záujem chránený v Tr. zákone vzťahujúc sa k žalovanému trestnému činu a pre prípad, že ho spôsobí bol s tým uzrozmenný. Obžalovaný nerešpektoval záujem spoločnosti na ochrane nároku maloletých detí na výživu, vyplývajúci zo zákona o rodine. Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne - oprávnenej Q. H., a zistil, že obžalovaný nesplnil podmienky uvedené v § 86 písm. a), písm. b) Tr. zákona spojené so zánikom trestnosti prečinu zanedbania povinnej výživy, keďže dlžné výživné do dňa hlavného pojednávania nebolo uhradené.

Súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Na hlavnom pojednávaní súd výsluchom obžalovaného, svedkyne - oprávnenej Q. H., prečítaním listinných dôkazov trestného oznámenia, rodného listu maloletej M. H., rozsudkov upravujúcich vyživovaciu povinnosť obžalovaného, správy týkajúce sa zamestnania či doby evidencie obžalovaného ako uchádzača o zamestnanie, správy k majetkovým pomerom obžalovaného na slobode ako aj počas výkonu trestu, správy o povesti obžalovaného, odpis z registra trestov, oboznámil s podstatným obsahom pripojených spisov OS Partizánske sp. zn. 2T/65/2012, OS Partizánske sp. zn. 1T/14/2013, OS Partizánske sp. zn. 2T/43/2010 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný P. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti jednak k mal. M., ale aj mladšej dcére E., dieťaťu matky J. M., bývalej manželky obžalovaného. Uviedol, že sa snaží svoju vyživovaciu povinnosť plniť, ako je to možné aj z výkonu trestu, bol z tohto dôvodu aj preradený do otvoreného oddelenia do ÚVTOS Trenčín (Opatovce). Z jeho príjmu počas výkonu trestu je strhávané bežné výživné na mal. deti. Požiadal aj o podmienené prepustenie, pričom v prípade prepustenia na slobodu by sa chcel riadne zamestnať. Má prísľub zamestnania.

Obhajca v záverečnej reči uviedol, že požiadal rodinu o finančnú pôžičku z výkonu trestu, táto mu však pre zlú sociálnu situáciu rodiny nebola poskytnutá. U obžalovaného nie je na mieste represia, ale iný účel trestu, preto navrhol upustenie od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/14/2013.

Svedkyňa Q. H., ktorá je zákonnou zástupkyňou mal. M. H., uviedla, že obžalovaný dlžné výživné neuhradil, doposiaľ v roku 2014 je bolo v troch platbách z ÚVTOS Košice Šaca poukázané dňa 22.04.2014 výživné v sume 10,06 €, dňa 13.06.2014 v sume 9,72 € a dňa 16.07.2014 v sume 7,36 €. Svedkyňa nežiadala náhradné výživné.

Obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, z toho trikrát pre prečin zanedbania povinnej výživy hoci v súvislosti s prvým odsúdením trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T 88/07 z 06.06.2007 pre prečin podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/43/2010 z 20.08.2010 právoplatným dňa 24.11.2010 bol uznaný vinným pre prečin podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 4 mesiace. Uznesením č.k. 2T/43/2010-117 z 04.06.2013 súd vyslovil, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a nariadil výkon trestu vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest bol nariadený s nástupom po výkone trestu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/65/2012.

Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/65/2012 z 24.03.2012 právoplatným dňa 28.12.2012 bol uznaný vinným pre prečin podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest odňatia slobody vykonáva od 23.06.2013 doposiaľ.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T /14/2013, z 11.12.2013 právoplatným dňa 11.12.2013 bol uznaný vinným pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného z 21.03.2014 vyplýva, že od 01.01.2010 do 22.06.2013 bol dvakrát postihnutý za priestupok a to v rozkaznom konaní A/2012/00235 pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu (skutok z 06.04.2012) pričom mu bola Obvodným úradom Prievidza uložená pokuta 20 € a rovnako v rozkaznom konaní A/2012/00264 pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu (skutok z 19.05.2012) pričom mu bola Obvodným úradom Prievidza uložená pokuta 20 €.

Zo správy ÚVTOS Košice - Šaca z 28.08.2013 vyplýva, že obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť k deťom E. M., K. M. T. M. H. nahlásil.

Obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní predložil žiadosť obžalovaného o správu o dcére M., ktorú adresoval na ÚPSVaR Partizánske s odpoveďou orgánu soc. právnej ochrany a soc. kurately, pričom uviedol, že obžalovaný sa dožadovoval informácií o svojej dcére, pretože jej matka mu o nej nepodáva informácie.

Z obhajcom predloženej správy o správaní obžalovaného vo výkone trestu z Nemocnice pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Otvorené oddelenie Opatovce z 25.07.2014 vyplýva, že do otvoreného oddelenia bol zaradený dňa 02.07.2014. Adaptácia prebehla bez problémov. Správanie a vystupovanie má na požadovanej úrovni. Celkovo je jeho hodnotenie pozitívne, vzorne si plní povinnosti, podieľa sa na vlastnej resocializácii. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Obžalovaný je zaradený na pracovisku s voľným pohybom bez dohľadu príslušníka ZVJS, kde vykonáva pomocné práce v kovovýrobe.

Obžalovaný je rozvedený okrem vyživovacej povinnosti k mal. M., má vyživovaciu povinnosť k dcéram K. M.H. Z.. XX.XX.XXXX a E. M. Z.. XX.XX.XXXX. Je vo výkone trestu odňatia slobody od 23.06.2013.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestu uvedených v §-e 34 Tr. zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, priťažujúce poľahčujúce okolnosti a osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému P. M. súd zohľadnil dve priťažujúce okolnosti, podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, keďže spáchal viac trestných činov, nakoľko súd ukladal trest aj pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. (vec Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T 14/2013) a tiež k tomu, že už bol

pred spáchaním trestného činu v tejto veci odsúdený za úmyselný trestný čin, vzhľadom k odsúdeniu za úmyselný trestný čin podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/43/2010. Súd priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona nepovažuje v rozpore so zásadou zákazu dvojitého pričítania podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. pretože pre naplnenie znaku prečinu tak ako je uvedené v skutkovej vete postačuje jediné odsúdenie a to bolo odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T 65/2012-76 zo dňa 24.03.2012. Akékoľvek ďalšie už môže byť priťažujúcou okolnosťou lebo nie je nevyhnutným znakom skutkovej podstaty prečinu podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona. Súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, keďže obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu doznal a tento na hlavnom pojednávaní úprimne oľutoval. Súd ukladal trest súhrnný pretože obžalovaný spáchal trestný čin skôr (od 16.12.2012 do 22.06.2013) ako mu bol oznámený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/14/2013-53 zo dňa 11.12.2013, oznámený mu 11.12.2013. Súd tak za použitia § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. a prevahy priťažujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. vychádzal z upravenej trestnej sadzby 28 mesiacov až 5 rokov. Pretože obžalovaný bol doposiaľ dvakrát odsúdený pre rovnaký prečin (neprihliadajúc na zahľadené odsúdenie) a pretože iný druh trestu podľa názoru súdu by nebol účelný, keďže ani predchádzajúce tresty, trest odňatia slobody nevynímajú, nezabránili obžalovanému v opätovnom páchaní trestnej činnosti, poukazujúc na represívny účinok trestu odňatia slobody súd ukladal tento druh trestu. Podľa názoru súdu iný druh trestu by nenaplnil ani tento účel, nezabezpečil by ani ochranu spoločnosti tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, nemal by ani výchovný účinok, naopak by bol bezdôvodným dobrodením napriek opakovému páchaniu trestnej činnosti, a už vôbec by obžalovaného neodradil od páchania trestnej činnosti či nevyjadril morálne odsúdenie páchatel'a. Trest by však mal byť individuálny a zohľadňovať všetky okolnosti a to aj mimoriadne. V tomto prípade, mal súd za to, že upravená trestná sadzba, ktorú za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák. bol povinný aplikovať a trest v tejto sadzbe uložený, by bol pre páchatel'a neprimerane prísny. Súd zohľadnil, to že obžalovaný nemal, vzhľadom k tomu, že bol počas prípravného konania a konania pred súdom vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci, také možnosti na využitie inštitútu účinnej ľútosti, ako osoba na slobode. Takto nemal možnosť zamestnať sa a mať príjem v takej výške, aby si dlžné výživné uhradil, či získal peňažné prostriedky iným zákonným spôsobom. Súd tiež zohľadnil, jeho aktívny prístup a správanie počas výkonu trestu najmä v tom zmysle, že sa snaží z prostredia výkonu trestu zaradiť do zamestnania v rámci možností uhrádzať bežné výživné. Súd zohľadnil, aj ochranu záujmu chráneného nielen trestným zákonom a to záujem maloletých detí a ten spočíva v záujme na realizácii vyživovacej povinnosti rodiča a tú si bude môcť riadne plniť vzhľadom k jej výške zrejme až z príjmu na slobode, pokiaľ bude skutočne realizovať svoje predsavzatia prezentované aj na hlavnom pojednávaní. Preto súd použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. vzhľadom na uvedené mimoriadne okolnosti prípadu a pomery páchatel'a a obžalovanému uložil trest mimoriadne znížený, pod dolnou hranicou trestnej sadzby vo výške blížiacей sa dvom tretinám upravenej dolnej hranice trestnej sadzby, pričom takýto trest súd považuje prihliadnuc na všetky rozhodné okolnosti za primeraný a spravodlivý.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu v tejto veci vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný prečin, súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

O nároku na náhradu škody súd nerozhodoval z dôvodu, že rozhodnutím o peňažných nárokoch poškodeného - v tomto prípade maloletého dieťaťa je rozhodnutie o určení vyživovacej povinnosti, ktoré je aj exekučným titulom, preto výrokom o náhrade škody by súd rozhodoval opätovne o tom istom predmete konania čo je neprípustné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.